

"...

II- İTİRAZ VE YÜRÜRLÜĞÜN DURDURULMASI İSTEMİNİN GEREKÇESİ

Başvuru dilekçesinin yürürlüğün durdurulması istemini de içeren gerekçe bölümü şöyledir:

“406 sayılı Yasanın, 5189 sayılı Yasanın 6. maddesi ile eklenen Geçici 8. maddesinde;

‘PTT Personeli Müteselsil Kefalet Sandığının işletilmesine, tasfiyesine ve bu konuda gerekli düzenlemeleri yapmaya PTT Genel Müdürlüğü Yönetim Kurulu yetkilidir.

Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibariyle Sandığa tabi personelden kesilmiş olan aidatlar toplamından, ilgili personele ait ihtilaflı borçlar düşüldükten sonra kalan tutarlar, son bir yıllık TÜFE oranında artırılarak hak sahiplerine bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren üç ay içinde defaten ödenir.

Sandığın bu ödemediği sonra kalan toplam nakit mevcudundan ihtilaflı borçları için gerekli meblağ ayrıldıktan sonra kalan tutarın %70'i nemalandırılmak suretiyle PTT Genel Müdürlüğünün taşıt, otomasyon ve modernizasyon hizmetlerine ilişkin harcamalar ile Yönetim Kurulunca belirlenecek usul ve esaslara göre eleman temininde güçlük çekilen yerlerde çalışan personele (3000) gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak tutarı geçmeyecek şekilde ek ödeme yapılmak üzere ayrılır. Geriye kalan %30'u ise bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihi izleyen bir ay içinde Genel Bütçeye gelir kaydedilmek üzere Maliye Bakanlığı Merkez Saymanlık Müdürlüğü'ne aktarılır.' kuralı düzenlenmektedir.

Uyuşmazlıkta, halen Ordu İli Gülyalı İlçesi PTT Müdürlüğünde memur olarak görev yapmakta olan davacı tarafından 1983 yılından beri maaşından kefalet sandığına kesilen miktarların kendisine eksik olarak geri ödenmiş bulunduğu öne sürülerek eksik ödenen 8.000,00 YTL'nin yasal faiziyle birlikte ödenmesi istemiyle bakılan davanın açıldığı, davalı idare savunması ekinde mevcut bilgi ve belgelerin incelenmesinden, 45190 no'lu kefalet sandığı üyesi olan davacının 1983 yılından beri birikmiş 946.597.368 TL kesintisinin yukarıda yer verilen Yasa hükmü gereği belirlenen (%16.51) faiz oranı uygulanmak suretiyle 1.102.880.693 TL olarak 20.9.2004 tarihinde kendisine ödendiği görülmektedir.

406 sayılı Telgraf ve Telefon Kanununun Geçici 8. maddesi ile Sandığa tabi personelden kesilmiş olan aidatların geri ödenmesinde bu tutarlara “son bir yıllık TÜFE oranının” ilave edileceği kuralı getirilmiştir. Ancak son yıllarda ülkemizde enflasyon oranının düşmesine rağmen ilgililerden kesinti yapılmaya başlanıldığı daha önceki yıllarda enflasyon oranları ve TÜFE oranları çok daha yüksek seyretmiştir. Buna göre maaş kesintileri toplamına son bir yıllık TÜFE oranının uygulanmasının, ilgililerin maaşlarından uzun yıllar boyu kesinti yapılan miktarların güncel karşılığına denk düşmediği ve haksız yere mameleklerinde azalmaya yol açtığı açıktır. Nitekim bu azalmanın karşılığı olan miktarların ne surette kullanılacağı/harcanılacağı anılan maddenin 3. fıkrasında düzenlenmiştir.

Anayasanın ‘vergi ödevi’ kenar başlığı altında düzenlenen 73. maddesinin 1. fıkrasında, ‘Herkes, kamu giderlerini karşılamak üzere, mali gücüne göre, vergi ödemekle yükümlüdür.’ hükmü amirdir.

Anılan Anayasal kural ile; kamu giderleri gerektirmedikçe kişiden vergi alınmaması ve vergi adı altında toplanan paraların kamu giderleri dışında harcanmaması amaçlanmaktadır.

Bu bağlamda, kamu işlerinin gerektirdiği giderlerin, esas itibariyle vergilerden oluşan devletin genel gelirleriyle karşılanması gerekir. Nitekim Anayasa Mahkemesi 29.06.1971 tarih ve 61 sayılı kararı ile, Sosyal Sigortalar Kurumu bütçesinden Gecekondu Yasasında öngörülen hizmetlerin yürütülmesi için para ayrılmasını, bu nedenle Anayasaya aykırı görmüştür. Kamu işlerinden olan gecekondu işlerine ilişkin giderlerin devletin genel gelirleriyle karşılanması Anayasadan doğan bir zorunluluktur. Gecekondu işleri giderlerinin bir bölümünün SSK'nun işçi ve işverenlerinin ödedikleri primlerden oluşan malvarlığından karşılanması bu ilkeye aykırıdır; çünkü böylece kamu giderlerinden bir bölümü yurttaşlardan yalnızca işçilere ve işverenlere yükletilmektedir.

Yine Anayasa Mahkemesinin 06.06.1972 gün ve 29 sayılı kararında; Emekli Sandığı gelir fazlasının genel bütçeye gelir yazılması ilke olarak Anayasaya aykırı bulunmuştur. Çünkü gelir fazlasının Hazine'ye irat olarak yazılması, Emekli Sandığı iştirakçilerinin hakkı olan ve bir bölümü bu iştirakçilerden toplanan paraların, devletin genel giderlerine harcanacağı anlamına gelir. İştirakçilerin bu biçimde özel ve fazla bir mali yüküm altına sokulması ve sandık iştirakçilerinin kamu giderlerine, öteki yurttaşlardan ayrı olarak ve fazladan katılmaya zorlanmasının Anayasaya aykırı olduğu görüşüne yer verilmektedir.

Buna göre, somut olayda; davacının hakkı olan paraların, 406 sayılı Yasanın Geçici 8. maddesinin 3. fıkrasına göre; kurum gelirleriyle karşılanması gereken PTT Genel Müdürlüğünün taşıt, otomasyon ve modernizasyon hizmetlerine ilişkin harcamalar ile personele ek ödeme yapılmasına ayrılması ve kalan kısmının da genel bütçeye gelir kaydedilmesi hukuka aykırı görülmüştür.

2709 sayılı T.C. Anayasasının 'Cumhuriyetin nitelikleri' başlığı altında düzenlenen 2. maddesinde; 'Türkiye Cumhuriyeti toplumun huzuru, milli dayanışma ve adalet anlayışı içinde, insan haklarına saygılı, Atatürk milliyetçiliğine bağlı, başlangıçta belirtilen temel ilkelere dayanan, demokratik, laik ve sosyal bir hukuk Devletidir' kuralı yer almıştır.

Hukuk devleti, hukuki güvenliği ilerletmenin en ileri noktası olup, hukuk devleti ilkesi vatandaşların hak ve özgürlüklerinin üstün kamu gücü karşısında korunmasında önemli bir dayanak oluşturmıştır. Hukuk devleti ilkesinin uygulamasına bakıldığında ise; bunun tek bir unsurdan oluşmadığı, insanların geleceği güvenle bakabilmelerinin, her yönüyle huzurlu ve mutlu bir hayat sürebilmelerinin hemen tüm gereklerini içine alan bir nitelik taşıdığı görülmektedir.

Bu bağlamda, hukuk devletinin genel ilkeleri incelenirken birbirleriyle çoğu zaman iç içe geçmiş çeşitli alt ilkeler karşımıza çıkmaktadır. Bu alt ilkelerden, 'Kazanılmış Haklara Saygı İlkesi' bireylerin hukuk güvenliğini sağlamak amacını taşımaktadır. Kazanılmış hak, kişinin bulunduğu statüden doğan, tahakkuk etmiş ve kendisi yönünden kesinleşmiş ve kişisel alacak niteliğine dönüşmüş haktır.

Bir başka alt ilke ise; kişilerin gelecekle ilgili plan, düşünce ve kararlarında mevcut hukuk kurallarına güvenerek hareket etmelerinin hukuken korunması gereğini ifade eden 'Hukuki Güvenlik İlkesi'dir.

Bu ilkeye göre; Yasalara gösterilen güven ve saygıdan kaynaklanan oluşumların sonuçlarını korumak gerekir.

Öte yandan, T.C. Anayasanın 128. maddesinin 1. fıkrasında; 'Memurlar ve diğer kamu görevlilerinin nitelikleri, atanmaları, görev ve yetkileri, hakları ve yükümlülükleri, aylık ve ödenekleri ve diğer özlük işleri kanunla düzenlenir.' hükmü amir bulunmaktadır.

Yukarıda belirtilen Anayasal metinlerin birlikte yorumlanmasından; kamu görevlilerinin haklarına ilişkin düzenlemelerde, 'Hukuk Devleti İlkesi' uyarınca, 'Kazanılmış Haklara Saygı' ve 'Hukuki Güvenlik' ilkelerine uygun hareket edilmesi gerekmektedir.

Bu nedenle; 406 sayılı Telgraf ve Telefon Kanununun Geçici 8. maddesinin ikinci fıkrasının '...son bir yıllık TÜFE oranında...' bölümünün ve aynı maddenin 3. fıkrasının Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının Cumhuriyetin bir hukuk devleti olduğuna hükmeden 2. maddesine aykırı olduğu kanısına varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle; 406 sayılı Telgraf ve Telefon Kanununun Geçici 8. maddesinin ikinci fıkrasının '...son bir yıllık TÜFE oranında...' ibaresinin ve Geçici 8. maddesinin 3. fıkrasının iptali ve bakılan davalar açısından bu hükümlerin uygulanmasından doğacak sonradan giderilmesi güç veya imkansız durum ve zararların önlenmesi için iptali istenilen hükümlerin yürürlüğünün durdurulması istemiyle Anayasa Mahkemesine başvurulmasına, Anayasa Mahkemesinin bu konuda vereceği karara kadar davanın bekletilmesine, kararla birlikte dosyada bulunan belgelerin onaylı bir örneğinin Anayasa Mahkemesi Başkanlığına gönderilmesine 06.02.2006 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.””